

rettiget til at holde sig til alle de Varer, som findes i hans Pakhuus, for den skyldige Told af ganske andre Varer. Det er altsaa en udstrakt Sikkerhed, som i saa Henseende er givet Toldvæsenet. Det er det hele Quantum Varer, der er filltet til Sikkerhed for den skyldige Told, uden Hensyn til, fra hvilke Varer Gjælden hidrører. Det er altsaa, saavidt jeg skjønner, en filltende Panteret; men jeg kan ikke see, hvorledes den Indretning, et saadant Oplag, som det, hvorom der her er Tale, ikke skulde være berettiget til at modtage Varer, paa hvilke en saadan Panteret hviler. Det er, saavidt jeg har opfattet Udkastet, hovedsageligen Credito-plagsvarer og Salget af disse, som man derved har villet staffe Begunstigelse eller Lettelser; men naar disse Varer paa Grund af en anden Lovgivning ere ubelukkede, seer jeg ikke, hvorledes Forholdet skal være. Dertil kommer, at nærværende Forsamling ikke er berettiget til at give nogen Lov med Hensyn til Toldvæsenet; vore ulykkelige Forhold ere jo for Dieblirket af den Besta-fenhed, at en saadan Anordning, en saadan Forandring eller Bestemmelse ikke kan gives af nærværende Forsamling. Jeg skjønner derfor ikke Andet, end at dette vil føre til, at man ikke vil opnaae at faae Credito-plagsvarer ind under Lageret eller Oplaget. Jeg skal ogsaa hertil sige, at der i Slutningen af § 6 udtrykkelig staaer, at, forsaavidt En vil gjøre sin Panteret gjældende, skal han ikke gjøre den gjældende i Varerne, men i Lagerbeviserne. Det forekommer mig nu klart, at man her kommer ind paa et Omraade, som jeg har megen Tvivl om, at Forsamlingen er berettiget til at komme ind paa. Jeg har nemlig Tvivl om, hvorvidt der ikke under disse Udtryk tillige er indbefattet den Rettighed, som Toldvæsenet har.

Jeg skal slutte med den Bemærkning, at det er meget muligt, at disse Indretninger kunne være nyttige og befordre Omsætningen; men jeg troer ikke, man skal gaae den Vej, som Udkastet har fastsat, nemlig Bevillingsveien. Dernæst troer jeg heller ikke, at man vil opnaae det, man tilsigter, nemlig at de i Udkastet omhandlede Rettigheder kun skulle tilkomme de større Handlende; thi man vil komme til andre

Omsætninger end dem, man har haft for Die. Hvorvidt det sidste er hensigtsmæssigt eller ikke, er Noget, der ligger udenfor Dieblirket.

Justitsministeren: Den Anke, der er reist mod Benævnelsen Lager, rammer egentlig ikke nærværende Lovudkast, der ikke har indført dette Navn i Lovgivningen. Jeg tillader mig at henvise til Loven af 4de December 1863, som er betitlet: „Om Frilagere og Fribidder“, og til hvis § 10 det foreliggende Lovudkast jo ganske særligt har havt Grund til at tage Hensyn, idet det i bemeldte Lov hedder: „Regjeringen skal være bemyndiget til at træffe de fornødne Foranstaltninger til, at Varer paa Frilagere og i Fribidder kunne gøres til Gjenstand for Om sætning, Pant sætning, Brandsersikring o. desl. efter Lagerbeviser, uden Overlevering eller Foreviisning af Andet end Prøver af de paagjældende Varer“. Her findes altsaa de samme Benævnelser som i Udkastet, endogsaa lige til Ordet „Lagerbeviser“. En Indvending, som er bleven reist mod Sagen i det Hele, er den, at den er gjort afhængig af Bevilling fra Regjeringens Side; men i denne Henseende skal jeg tillade mig at fremhæve, at den almindelige Grundsatning, der blev anført om Concurrencens Gavnlighed i Handelen, jo egentlig slet ikke rammer her; thi Hovedsagen, der skulde opnaaes ved Lovudkastet, er jo, at Papir, i Mod sætning til Lovgivningens almindelige Bestemmelser, kan træde i Stedet for Varernes Overlevering. Det kan altsaa ikke være ønskeligt for Regjeringen at aabne en meget stor Concurrence, der jo kunde give Anledning til mange Misligheder. Den fuldstændigste Sikkerhed maa derfor være tilstede for, at den, hvem en saadan Bemyndigelse som den, hvorom der her er Tale, overdrages, ogsaa vil benytte den i enhver Henseende fornødne Forsigtighed. Overhovedet skal jeg tillade mig at erindre om, at dette Lovudkast jo gaaer ud fra den Grundsatning, at det skal indeholde saa lidt som muligt udenfor det netop aldeles Væsentlige, det nemlig, at Varernes Overlevering erstattes ved Lagerbevis, og at derimod Handelsprøis gives frit Spillerum til at ubdille Forholdet saa meget som muligt. Rigtigheden af denne